

Morreu Montserrat Caballé, a diva que não gostava de ser chamada diva

A soprano catalã Montserrat Caballé morreu na madrugada de hoje, aos 85 (oitenta e cinco) anos, no **Hospital** de Sant Pau de Barcelona, informaram fontes hospitalares citadas pela Efe e pela AFP.

A cantora lírica, cuja **saúde** estava **fragilizada** há vários anos, encontrava-se **internada** desde o mês passado.

Nascida em Barcelona no dia 12 de abril de 1933, Maria de Montserrat Bibiana Concepción Caballé i Folch foi uma das maiores sopranos da **história**..

O seu primeiro grande **êxito internacional** dá-se em 1965, no Carnegie Hall de **Nova Iorque**, ao fazer parte da ópera *Lucrezia Borgia*, de Donizetti.

A carreira de **sucesso** foi reconhecida com alguns **prémios**, caso da **medalha de ouro** da Generalitat da Catalunha (1982), o **prémio nacional** de música de Espanha (1988) ou o prémio **Príncipe das Astúrias** das Artes, em 1991, em conjunto com Victoria de los Ángeles, Teresa Berganza, Pilar Lorengar, José Carreras, Alfredo Kraus e Plácido Domingo.

Ao longo de décadas de carreira interpretou um vasto **repertório** e a sua versatilidade ficou clara quando se tornou a voz, com Freddy Mercury, dos **Jogos Olímpicos** de Barcelona. "Para o mundo da ópera foi uma verdadeira **revolução**", reconheceu mais tarde.

Apesar de ser uma celebridade, a cantora não gostava de ser tratada por **diva**. "Parece parvo", disse numa das suas últimas entrevistas, em 2012, como recorda o [ABC](#).

Zemřela Montserrat Caballé, diva, která nechtěla být nazývána divou

Katalánská sopranistka Montserrat Caballé zemřela dnes ráno v věku 85 let v nemocnici de Sant Pau de Barcelona, jak informovaly tiskové zdroje nemocnice citované EDE a AFP:

Operní zpěvačka, jejíž zdraví bylo oslabeno již několik let, byla hospitalizována od minulého měsíce.

Maria de Montserrat Bibiana Concepción Caballé i Folch se narodila v Barceloně dne 12. dubna 1933, em Barcelona, byla jednou z nejslavnějších sopranistek historie.

Její první velký mezinárodní úspěch byl v roce 1965 v Carnegie Hall v New Yorku, když zpívala v Donizzettiiho opeře *Lucrezia Borgia*.

Úspěch její kariéry dokazuje několik ocenění, například zlatá medaile Generalitat de Catalunha (1982), národní hudební cena Španělska (1988) nebo cena asturského prince za umění (1991), kterou získali také Victoria de los Angeles, Teresa Berganza, Pilar Lorengar, José Carreras, Alfredo Kraus e Plácido Domingo.

V průběhu několika desítek let zpívala široký repertoár a její vysoké kvality se ukázaly, když se zpívala s Freddym Mercurym na Olympijských hrách v Braceloně. "Pro operní svět to byla opravdová revoluce", uznala později.

Přes velkou slávu autorka nebyla aráda oslovovala divou. "Zdá se to být hloupé", řekla v jednom z posledních rozhovorů, v roce 2012".